

ning fremfor ved anden Dyrkning af Jorden. Det Eksempel har jeg ogsaa set opstillet, men det ærede Medlem glemmer at føje til, hvad Professor Birck ikke gør, at man kan se, at Fortjenesten dog ikke er saadan ovenud. Faar man 12 Øre mindre pr. Centner Roer end det, han er gaaet ud fra, nemlig 92 Øre, vil det sige, at man kommer til den Pris, der svarer til en Notering af 13 sh. 9 d. i London, hvilket ikke er nogen lav Notering, det er 80 Øre. 12 Øre mindre pr. Centner og 15 pCt. højere Arbejds løn — og det er ikke noget, vi ere ukendte med, den Arbejds lønskala, jeg læste op, er betydeligt mere end 15 pCt. stigende — ville bevirke, at der overhovedet ikke vil være større Fortjeneste ved at dyrke Sukkerroer end ved anden Avl f. Eks. af Hvede eller Byg. Saa det er ikke saa glubende eller ovenud, som det ærede Medlem fra Horsens gør det til. Det ærede Medlem var forbytt over, at man kunde tjene flere Penge pr. Areal paa Lolland end i Vestjylland. Men det ærede Medlem maa ogsaa tage i Betragtning, hvad man giver for Jorden, det spiller dog en Rolle, hvad det er for Jord, man arbejder paa. Nej, den Gevinst, som der er Tale om ved Sukkerfabrikationen, vil meget hurtigt blive borteskamoteret, saafremt Staten skal drive Virksomheden, idet den ganske vil mangle den Frihed og Lethed, som Sukkerfabrikationens Ledelse nu er i Besiddelse af. Hvis man følger det ærede Medlem fra Horsens, er jeg sikker paa, at det vilde lykkes at faa Statens Indtægt skaffet af Vejen, men jeg tror ikke, det vilde lykkes at faa Sukkerpriserne satte ned. Man maa ogsaa huske paa, hvilket lille Led Sukkerfabrikationen her i Danmark er i Verdensproduktionen. F. Eks. i 1909—10, som er det sidste Aar, for hvilket jeg har set en samlet Statistik, var Produktionen her i Danmark 65,000 Tons, medens Roesukkerfabrikationen i Europa var 5,900,000 Tons og Rørsukkerfabrikationen Verden over 8,400,000 Tons. Altsaa i alt er der produceret 14,300,000 Tons, hvoraf vi lavede de 65,000! Det betyder, at vi ere en Draabe i Havet og skulle være meget varsomme med at pille ved en Industri, der saa let kan skaffes til Side ved en eller anden Toldmanipulation fra et andet Land. Hvis f. Eks. Rusland skulde faa et saadant Overskud af Sukker, at det maatte gaa til en Eksporpremie eller lignende, vilde Sukkerindustrien her i Landet meget let være ødelagt. Vi dyrke i Virkeligheden ikke mere

Sukker her i Danmark, end der dyrkes f. Eks. paa Fidschiøerne, som ikke ere noget stort Land, der bor 122,000 Mennesker paa Fidschiøerne, og de lave lige saa meget Sukker som hele Danmark.

Det er i det hele en meget vanskelig Ting for Staten at monopolisere, og det forekommer mig, at der ikke kan være Tale om for Staten at monopolisere uden af den ene Grund, at Beskatningen er bleven saa enorm i Forhold til Varens Produktionspris, at det næsten vil være umuligt at gennemføre en saadan Beskatning, uden at der opstaar Defraudationer og Pøsekigeriet for at sørge for, at denne Beskatning overhovedet kan opretholdes, bliver utaaeligt for Statens Indbyggere. I alle andre Tilfælde vilde det være forkert for Staten at monopolisere. Da vi havde Takstloven for, hvilken vældig Kritik kom der da ikke af Statsbanernes Ledelse af Driften fra de Herrer Socialdemokraters Side! Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) fremsatte en Kritik, der ikke alene gjaldt de Ting, der virkelig var forkerte, men ogsaa tog Sigte paa de Ting, der nødvendigvis maa være uheldige ved Statsdrift, og naar vi andre kom med nogen Kritik og mente, at man kunde drive Jernbanerne mere forretningsmæssigt, udbrodt det ærede Medlem ganske inkonsekvent mod sin egen Kritik: Hvad er det for et privatkapitalistisk Synspunkt! Men naar vi nu havde overtaget Sukkerfabrikkerne, maatte vi vel ved Lov bestemme, at Sukkerpriserne skulde være saa meget over eller under den eller den Pris; og naar vi saa en Gang om kortere Tid fremsatte en Lov om Forhøjelse af Sukkerpriserne, vilde man høre: Hvilket privatkapitalistisk Synspunkt vil man nu ikke anvende! Nu skulle Sukkerpriserne forhøjes, og nu skulle vi tjene paa Sukkeret, det er kultur fjendtligt! Imidlertid, det er nu en god Forretning, og det er i Virkeligheden ikke kultur fjendtligt at drive en god Forretning.

Staten kan ikke drive en saadan Virksomhed og det af mange Grunde. For det første fordærve mange Kokke Maden. Naar Staten skal drive en industriel Virksomhed som denne, vil det blive Ministre, og det vil blive Embedsmænd, der ville komme til at styre den, og ikke mindst Rigsdagen vil bestandig blande sig deri. Jeg ser, at det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) i Gaar fremdrog, hvad Rigsdagen vilde sige, naar den Embedsmand, som drev disse Sukkerfabrikker, fortalte at han havde gjort en uheldig